**Otrdiena, 2006. gada 24. oktobris**

8. uzsver, ka trešo valstu vispārpieņemto grāmatvedības standartu novērtēšana nedrīkst būt tikai tehniska rakstura, jo jāņem vērā arī ekonomikas un regulējuma aspekts;

9. aicina Komisiju izstrādāt ekvivalences definīciju, kā arī nodrošināt saskaņošanas prasību konsekventu piemērošanu trešās valstīs attiecībā uz Eiropas emitentiem saskaņā ar SFPS, kā arī prasības, kuru nepieciešamība pamatota ar rūpīgu un objektīvu analīzi saistībā ar atšķirībām starp trešo valstu grāmatvedības standartiem un SFPS, lai nodrošinātu ieguldītāju aizsardzību;

10. uzskata — kamēr līdz 2009. gada 1. janvārim nav vienošanās par SFPS un ASV vispārpieņemto grāmatvedības standartu ekvivalenci, un šo ekvivalenci definē, kā iepriekš norādīts 9. punktā, ASV uzņēmumiem, kuri izveidoti Eiropā, ir pilnībā jāizmanto starptautiskie finanšu pārskatu standarti; aicina citas Eiropas Savienības kompetentās iestādes paust savu nostāju šajā jautājumā;

11. izsaka neapmierinātību, ka plānotajos pasākumos tik vēlā šī procesa posmā ir iekļauti atbrīvojumi uz diviem gadiem vērtspapīru tirgus profesionāliem dalībniekiem, un uzskata, ka tas nav pareizi;

12. atzīst par pareiziem izpildes pasākumus, ja Komisija ievēro augstākminētos punktus;

13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Eiropas vērtspapīru regulatoru komitejai.

---

**P6_TA(2006)0437**

## Sieviešu imigrācija

### Eiropas Parlamenta rezolūcija par sieviešu imigrāciju: imigrantu loma un vieta Eiropas Savienībā (2006/2010(INI))

*Eiropas Parlaments,*

— ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) Konvenciju par migrāciju darba nolūkos (1949), SDO Konvenciju par migrāciju aizskarošos nosacījumos un iespēju un attieksmes vienlīdzības veicināšanu attiecībā uz migrējošiem darba ņēmējiem (1975) un Starptautisko konvenciju par visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību (1990),

— ņemot vērā Protokolu par cilvēku tirdzniecības, jo sevišķi tirdzniecības ar sievietēm un bērniem, novēršanu, apkarošanu un sodīšanu par to (2000) un Protokolu pret nelegālo imigrantu pārvadātājiem pa sauszemes, ūdens un gaisa ceļiem (2000); šie protokoli papildina Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību,

— ņemot vērā Konvenciju par bēgļu statusu (1951) un tai pievienoto Protokolu par bēgļu statusu (1967),

— ņemot vērā Apvienoto Nāciju organizācijas Iedzīvotāju fonda Ziņojumu par pasaules iedzīvotāju stāvokli (2006) "Ceļā uz cerību piepildījumu: sievietes un starptautiskā migrācija",

— ņemot vērā Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/81/EK par uzturēšanās atļauju, ko izdod trešo valstu valstspiederīgām personām, kuras ir cilvēku tirdzniecības upuri vai kurām ir palīdzēts nelegāli imigrēt un kuras sadarbojas ar kompetentajām iestādēm [1],

— ņemot vērā EK līguma 13. pantu par diskriminācijas apkarošanu,

— ņemot vērā EK līguma 63. pantu, ar kuru Kopienai piešķir tiesības un pilnvaras imigrācijas un patvēruma jomā,

---

[1] OV L 261, 06.08.2004., 19. lpp.

— ņemot vērā 1999. gada 15. un 16. oktobrī Tamperē, 2001. gada 14. un 15. decembrī Lākenē, 2002. gada 21. un 22. jūnijā Seviļā un 2003. gada 19. un 20. jūnijā Salonikos notikušās Eiropadomes sanāksmes prezidentūras secinājumus, kuros tika uzsvērta sadarbības attīstības un informācijas apmaiņas nozīme nesen nodibināto valsts integrācijas kontaktpunktu kontekstā, jo īpaši ņemot vērā attiecīgo politikas koordinēšanas pastiprināšanu valsts un ES līmenī,

— ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu par ES pieeju ekonomiskās migrācijas pārvaldībai (COM(2004)0811),

— ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu par Eiropas migrācijas turpmāko tīklu (COM(2005)0606),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu par imigrāciju, integrāciju un nodarbinātību (COM(2003)0336),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu, ar kuru izveido pamatprogrammu solidaritātei un migrācijas plūsmu pārvaldībai laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam, grozītos priekšlikumus Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumiem, ar kuriem izveido Eiropas Bēgļu fondu laika posmam no 2008. gada līdz 2013. gadam, Ārējo robežu fondu laika posmam no 2007. gada līdz 2013. gadam un Eiropas Atgriešanās fondu laika posmam no 2008. gada līdz 2013. gadam kā vispārējās programmas "Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" daļu, un priekšlikumu Padomes lēmumam, ar kuru izveido Eiropas Fondu trešo valstu pilsoņu integrācijai laika posmam no 2007. gada līdz 2013. gadam kā vispārējās programmas "Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" daļu (COM(2005)0123),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Migrācija un attīstības saikne: daži konkrēti partnerattiecību virzieni starp ES un jaunattīstības valstīm" (COM(2005)0390),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Kopīgā integrācijas programma — Ietvars trešo valstu pilsoņu integrācijai Eiropas Savienībā" (COM(2005)0389),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu par legālās migrācijas politikas plānu (COM(2005)0669),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Prioritārie pasākumi migrācijas problēmu risinājumam: Pirmie pasākumi, atsaucoties uz Hemptonkortas *(Hampton Court)* apspriedi" (COM(2005)0621),

— ņemot vēra Komisijas paziņojumu par tematisko programmu sadarbībai ar trešām valstīm migrācijas un patvēruma jomā (COM(2006)0026),

— ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības [1],

— ņemot vērā Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvu 2003/9/EK, ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai [2],

— ņemot vēra Padomes 2003. gada 22. septembra Direktīvu 2003/86/EK par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos [3],

— ņemot vēra Padomes 2003. gada 25. novembra Direktīvu 2003/109/EK par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji [4],

— ņemot vērā Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu [5],

(1) OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.
(2) OV L 31, 6.2.2003., 18. lpp.
(3) OV L 251, 3.10.2003., 12. lpp.
(4) OV L 16, 23.1.2004., 44. lpp.
(5) OV L 304, 30.9.2004., 12. lpp.

**Otrdiena, 2006. gada 24. oktobris**

— ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Kopienas statistiku attiecībā uz migrāciju un starptautisko aizsardzību (COM(2005)0375),

— ņemot vērā 2005. gada 13. oktobra rezolūciju par imigrantu integrāciju Eiropā, izmantojot daudzvalodu skolas un izglītību [1],

— ņemot vērā 2005. gada 9. jūnija rezolūciju par saistību starp legālo un nelegālo migrāciju un migrantu integrāciju [2],

— ņemot vērā 2004. gada 15. janvāra rezolūciju par paziņojumu no Komisijas par imigrāciju, integrāciju un nodarbinātību [3],

— ņemot vērā 2004. gada 9. marta rezolūciju par sieviešu — minoritāšu grupu pārstāvju Eiropas Savienībā situāciju [4],

— ņemot vērā Eiropadomes 2004. gada 4. novembrī pieņemto Hāgas programmu, ar kuru nosaka izpildāmos mērķus brīvības, drošības un tiesiskuma telpā laika posmā no 2005. gada līdz 2010. gadam,

— ņemot vērā neoficiālu ministru sanāksmi 2004. gada 9. novembrī Groningenā, kurā pirmo reizi tikās tie ministri, kas atbild par integrācijas politiku,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Padomes 2004. gada 19. novembrī pieņemtos kopējos integrācijas pamatprincipus, kas ir konsekventu ieteikumu kopums, kuram ir jāveido ES integrācijas politika,

— ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju (ECK) un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, un jo īpaši tās 18., 20., 21. un 22. pantu,

— ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,

— ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A6-0307/2006),

A. tā kā ES pastāvīgi pieaug imigranšu skaits — apmēram 54 % no visiem imigrantiem ir sievietes — un tas skar arvien vairāk sadzīves jomu (ekonomiskā migrācija, imigrācija dabas katastrofu dēļ, ģimenes atkalapvienošanās, politiskie bēgļi vai personas, kuras izvairās no bruņotiem konfliktiem, nelikumīga imigrācija, patvērums);

B. tā kā nav pienācīgi organizētas un koordinētas Eiropas imigrācijas politikas un Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm ir jāizstrādā politika imigrācijas regulēšanai sadarbībā ar trešām valstīm;

C. tā kā parasti imigrantes saskaras ar būtiskām integrācijas problēmām, pirmām kārtām grūtībām piekļūt darba tirgum, zemu nodarbinātības un augstu bezdarba līmeni, nodarbinātību nepastāvīgās vai slikti apmaksātās darba vietās, kuras bieži vien nesniedz sociālo un ekonomisko aizsardzību, vai "ēnu ekonomikas" un nedeklarētās darba vietās, vājām valodu zināšanām, zemu līdzdalības līmeni pamatizglītības un jo īpaši augstākās izglītības iegūšanā, ierobežotu līdzdalību mītnes zemes sociālajā, politiskajā, arodbiedrību un kultūras dzīvē, nabadzību un sociālo atstumtību, tā kā ir liels to jauno sieviešu skaits, kuras pabeidz augstākās mācību iestādes savās valstīs un brauc uz ES strādāt relatīvi nekvalificētu darbu, piemēram, par mājkalpotājām, algu dēļ, kas ir augstākas nekā algas, uz kurām viņas varētu cerēt pašu valstī par savai kvalifikācijai atbilstīgu darbu;

D. tā kā imigrantes bieži saskaras ar nopietnu diskrimināciju viņu atkarības no laulātā juridiskā statusa dēļ, kas minēts Direktīvā 2003/86/EK (neautonoms statuss, ierobežota piekļuve darba tirgum, nedrošs uzturēšanās statuss atraitnības, šķiršanās utt. gadījumā), un līdzi nākošās izcelsmes valsts mentalitātes, negatīvo stereotipu un ieražu dēļ, kas ir izplatīti arī mītnes valstī, turklāt atzīmē, ka dažās imigrantu kopienās viņas saskaras ar ļoti smagām problēmām, piemēram, atstumtību, piespiedu laulībām, sieviešu dzimumorgānu apgraizīšanu un tā sauktajiem goda aizstāvēšanas noziegumiem;

(1) OV C 233 E, 28.9.2006., 121. lpp.
(2) OV C 124 E, 25.5.2006., 535. lpp.
(3) OV C 92 E, 16.4.2004., 390. lpp.
(4) OV C 102 E, 28.4.2004., 497. lpp.

E. uzsver, ka ļoti daudzos gadījumos imigranšu integrēšana sabiedrībā nosaka imigrantu pilsoņu pēcnācēju otrās un trešās paaudzes integrāciju;

F. tā kā imigrantes ir vairāk pakļautas psiholoģiskai un fiziskai vardarbībai savas finansiālās un juridiskās atkarības vai arī tāpēc, ka imigrantes bez juridiskā statusa ir vairāk pakļautas vardarbībai un seksuālai izmantošanai darba vietā, kā arī cilvēku tirgotājiem, tā kā attiecībā uz imigrantēm, kuru statuss ir nelikumīgs, juridiskā statusa trūkums valstī, kurā viņas uzturas, jo īpaši pakļauj viņas riskam, ka var netikt atzītas viņu pamattiesības, un tā paša iemesla dēļ viņas biežāk ir diskriminācijas un vardarbības upuri ikdienas dzīvē;

G. tā kā integrācija ir divpusējs process, kura priekšnoteikums ir imigranšu gatavība uzņemties atbildību par integrāciju vietējā sabiedrībā un ES pilsoņu gatavība pieņemt un integrēt imigrantes; tā kā šajā sakarā visos attiecīgajos līmeņos ir jāplāno un jāīsteno integrēti pasākumi, lai ietekmētu imigrantu un vietējās sabiedrības uzvedības modeļus un mobilizētu resursus abās pusēs; tā kā šis divpusējais process prasa uzņemties savstarpējas saistības, kuras sastāv no tiesībām un pienākumiem vietējai sabiedrībai un imigrantiem;

H. tā kā saskaņā ar jaunākajiem novērtējuma ziņojumiem par valstu politikas virzieniem attiecībā uz imigrantu integrāciju šķiet, ka dzimumu līdztiesības aspekts nav sistemātiski ņemts vērā vai nu politikas virzienu harmonizēšanas vai datu vākšanas līmenī;

I. tā kā cilvēktiesību pārkāpumus pret imigrantēm gan pieaugušām sievietēm, gan meitenēm — tā saukto goda aizstāvēšanas noziegumu, piespiedu laulību, sieviešu dzimumorgānu apgraizīšanas vai citu noziegumu veidā nevar attaisnot ne ar kādiem kultūras vai reliģiskiem motīviem, un tos nekādā ziņā nedrīkst pieļaut;

J. tā kā jaunā finanšu shēma 2007.—2013. gadam paredz ne tikai pašreizējo programmu un imigrantu integrācijas fondu nostiprināšanu, bet arī jaunas iniciatīvas, piemēram, Pamatprogrammu solidaritātei un migrācijas plūsmu pārvaldībai (kurā iekļauts Integrācijas fonds trešo valstu piederīgajiem, Ārējo robežu fonds un Bēgļu fonds), kurā jāiekļauj dzimumu dimensija un imigranšu vislabākā iespējamā integrācija;

K. tā kā ir novērots, ka pastāv daudzas saiknes starp sieviešu tirdzniecību un ekonomisko migrāciju,

1. uzskata, ka ES attīstības un sociālās kohēzijas politikā vajadzētu īstenot efektīvu imigrantu uzņemšanas un integrācijas mehānismu, jo īpaši attiecinot to uz sievietēm, jo tās pašlaik visvairāk migrē uz ES arvien pieaugoša skaita iemeslu dēļ (ekonomiskais stāvoklis, bēgļu gaitas, patvērums, ģimenes atkalapvienošanās); atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu publicēt pamatnostādnes par "kopīgo pamatprogrammu trešo valstu pilsoņu integrācijai ES", uzsverot, ka visos pasākumos jāņem vērā dzimumu atšķirības un sieviešu stāvoklis;

2. atzīst grūtības, ar kurām saskaras tikko iebraukušie imigranti, jo īpaši sievietes, kas ir visneaizsargātākā kategorija tāpēc, ka viņas cieš no divkāršas diskriminācijas, kura pamatojas uz etnisko izcelsmi un dzimumu; aicina dalībvalstis stiprināt tās struktūrvienības un sociālos dienestus, kas imigrantiem atvieglo apmešanos uz dzīvi un viņus nodrošina ar informāciju par tiesībām un pienākumiem atbilstīgi dalībvalstu principiem un tiesību aktiem;

3. aicina dalībvalstis atbalstīt informatīvas kampaņas, tostarp vietējā un reģionālā līmenī, kas ir paredzētas imigrantēm ar mērķi novērst vecāku norunātas laulības, sieviešu dzimumorgānu apgraizīšanu un citas emocionālas un fiziskas ietekmēšanas veidus un brīdināt par tiem; uzskata, ka šādas kampaņas vajadzētu īstenot vairākās valodās, vienkāršos un visiem saprotamos vārdos;

**Otrdiena, 2006. gada 24. oktobris**

4. aicina dalībvalstis un Komisiju izstrādāt noteikumus, lai finansētu īpaši sievietēm paredzētas programmas, kurās imigrantēm sniegtu informāciju par iebraukšanas un uzturēšanās priekšnoteikumiem ES; pieprasa arī stiprināt konsulāros un diplomātiskos dienestus, lai efektīvāk risinātu ar imigrāciju saistītās vajadzības;

5. aicina imigrantu organizācijas jo īpaši mudināt to locekles un viņu ģimenes aktīvi strādāt, lai integrētos un izmantotu integrācijas priekšrocības, ar kurām nodrošina mītnes zeme, lai atbalstītu vietējās sabiedrības integrācijas centienus;

6. uzsver, ka visas dalībvalstis vēl nav apmierinoši īstenojušas Direktīvu 2003/86/EK, tādējādi pieļaujot diskriminējošu attieksmi pret imigrantēm;

7. aicina dalībvalstis garantēt imigrantu pamattiesību ievērošanu, neskatoties uz to, vai viņu statuss ir likumīgs, jo īpaši sniedzot aizsardzību pret nonākšanu verdzībā un vardarbību, nodrošinot pirmo medicīnisko palīdzību, juridisko palīdzību, izglītību bērniem un migrējošiem darba ņēmējiem, vienlīdzīgus darba apstākļus, tiesības iestāties arodbiedrībās (ANO Konvencija par visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību — 1990);

8. aicina dalībvalstis saskaņā ar to valsts likumdošanu un starptautiskajām konvencijām (ANO Konvencija par visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību — 1990) nodrošināt izglītību nelegālo imigrantu bērniem;

9. aicina dalībvalstis, izmantojot divpusējos nolīgumus par darba tirgu, kas attiecas uz trešo valstu pilsoņu iebraukšanu, vai citas metodes, saskaņā ar Kopienas *acquis* nodrošināt, ka imigrantēm kā darba spēkam piešķir drošu juridisko un darba statusu mītnes zemē un ka pret tām netiek vērsta diskriminācija;

10. aicina dalībvalstis efektīvi rīkoties, lai cīnītos ar visiem vardarbības veidiem, kas vērsti pret imigrantēm, nodrošinot atbilstīgu medicīnisko, juridisko un sociālo atbalstu vardarbības upuriem, īstenojot tiem paredzētas sociālās rehabilitācijas programmas, piedāvājot seksa tirdzniecības upuriem patvērumu, pienācīgi ņemot vērā upuru vajadzības pēc drošības un aizsardzības un nodrošinot profilaktisku informāciju imigrantēm attiecībā uz viņu tiesībām mītnes zemē;

11. aicina dalībvalstis saskaņā ar Direktīvu 2004/81/EK, izskatot iesniegumus attiecībā uz autonomu juridisko statusu, pienācīgi ņemt vērā to imigrantu apstākļus, kuras ir cietušas no vardarbības, jo īpaši fiziskas un psiholoģiskas vardarbības, tostarp joprojām praktizētajām piespiedu vai vecāku norunātām laulībām, un nodrošināt, ka tiek veikti visi administratīvie pasākumi viņu aizsardzībai; tostarp efektīva piekļuve palīdzībai un aizsardzības mehānismiem; aicina dalībvalstis vienkāršot pagaidu vai pastāvīgo uzturēšanās atļauju piešķiršanas procedūras seksa tirdzniecības upuriem, pamatojoties uz iepriekš minēto protokolu par cilvēku tirdzniecības, jo sevišķi tirdzniecības ar sievietēm un bērniem, novēršanu, apkarošanu un sodīšanu par to, un pieņemt pasākumus īpašai uzturēšanās atļauju apstiprināšanai ārkārtējos apstākļos, lai sekmētu ārvalstu upuru bez juridiskā statusa izvairīšanos no vardarbības;

12. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka divpusēji nolīgumi ar trešām valstīm tiek apspriesti un pieņemti, ievērojot Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, jo īpaši attiecībā uz personu statusu laulību, šķiršanās, bērna aizbildniecības, piekrišanas šķirties vai poligāmijas gadījumā;

13. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis, ņemot vērā to, ka izklaides un seksa industrijas eksplozijas rezultātā veidojas papildu migrācijas ceļi imigrantēm, pastiprināt tiesisko regulējumu, kas saskaņā ar Padomes Lēmumu 2006/619/EK (2006. gada 24. jūlijs), ar ko Eiropas Kopienas vārdā noslēdz Protokolu par cilvēku tirdzniecības, īpaši tirdzniecības ar sievietēm un bērniem, novēršanu, apkarošanu un sodīšanu [1] (2000. g.), garantētu imigrantēm tiesības uz pasi un individuālu uzturēšanās atļauju un ļautu ierosināt krimināllietu pret personu, kura atņem šos dokumentus;

[1] OV L 262, 22.9.2006., 51. lpp.

14. aicina dalībvalstis valsts rīcības plānos attiecībā uz nodarbinātību un sociālo integrāciju ieviest pasākumus, lai veicinātu imigranšu dalību darba tirgū, apkarotu nedeklarētu darbu, ievērotu viņu sociālās tiesības (vienlīdzīga samaksa, sociālā drošība, tiesības un pensiju u. c.), atbalstītu uzņēmējdarbību, nodrošinātu, ka vecāka gadagājuma imigrantes necieš no nabadzības un atstumtības, kā arī lai veicinātu sociālo partneru un arodbiedrību lomu sieviešu sociālās un ekonomiskās integrācijas procesā;

15. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka imigrantes saņem atbilstīgu un būtisku izglītību valodas stundu veidā un informāciju saistībā ar cilvēku, politiskajām un sociālajām pamattiesībām un demokrātiskajiem principiem mītnes zemē, kas veicinās viņu vienmērīgu sociālo integrāciju mītnes zemē un pasargās no diskriminācijas ģimenē un sabiedrībā;

16. jo īpaši uzsver, cik svarīgi ir bez nosacījumiem un pat prioritārā kārtā imigrantēm sniegt iespēju izglītoties un apgūt valodu, kas ir būtiski priekšnoteikumi patiesai imigranšu integrācijai sabiedrībā un darba dzīvē; aicina dalībvalstis ieviest obligātus valodu kursus, kas paredzēti sievietēm un meitenēm imigrantēm, tādējādi veicinot viņu integrāciju, un viņas pasargāt no diskriminācijas ģimenē un sabiedrībā;

17. aicina dalībvalstis veicināt gados jaunu imigranšu piekļuvi izglītībai un mācību sistēmām mītnes zemē un to līdzdalību integrētā rīcības programmā mūžizglītības jomā 2007.—2013. gadam, kurā iekļauta "Erasmus", "Leonardo Da Vinci", "Comenius" un "Grundtvig" programmas, "Culture 2007—2013" un "Youth in action 2007—2013" programmās; uzskata, ka ir īpaši svarīgi atzīt sieviešu profesionālo kvalifikāciju un prasmes (jo īpaši zinātņu diplomus) un nodrošināt piekļuvi valodu kursiem, kas viņām palīdzēs labāk integrēties;

18. aicina dalībvalstis veicināt imigranšu piekļuvi nodarbinātībai un nodrošināt atbilstīgu profesionālo apmācību, pieņemot pozitīvus pasākumus cīņai pret divkāršu diskrimināciju, no kuras imigrantes cieš darba tirgū, un radot viņām labvēlīgus apstākļus piekļuvei darba tirgum, un līdzsvarot viņu profesionālo un privāto dzīvi, jo īpaši izmantojot pieejamās bērnu aprūpes iespējas;

19. aicina dalībvalstis veltīt īpašu uzmanību tam, lai imigrantes rosinātu piedalīties sociālajā un politiskajā dzīvē saskaņā ar valsts tiesību aktiem un no tiem izrietošajām iespējām;

20. norāda, ka nedrīkst būt iecietīgiem pret vecāku aizliegumu meitenēm imigrantēm piedalīties sporta nodarbībās, peldēšanā un mācību stundās un ka to nedrīkst attaisnot ar kultūras vai reliģiskiem iemesliem; aicina skolas un iestādes nodrošināt, ka meitenes imigrantes piedalās izglītības apguvē skolā, un ieviest obligātu skolas apmeklējumu saskaņā ar dalībvalsts noteikumiem;

21. uzsver, ka galvenokārt valsts, vietējām un reģionālām iestādēm, izmantojot visaptverošu politiku, ir jāveicina imigranšu integrācija un jāvada intensīvāks atklāts dialogs, lai sazinātos un sadarbotos ar imigrantu kopienām un tīkliem, un aicina dalībvalstis un Eiropas Savienību atbalstīt šos centienus finansiāli un informācijas apmaiņas ceļā, lai jo īpaši varētu risināt tādas problēmas kā, piemēram, mājokļa problēmas, mitināšanos geto, noziedzību, piekļuvi sabiedriskajiem un sociālajiem pakalpojumiem, veselības aprūpei, bērnu aprūpei u. c., kā arī uzsver NVO nozīmi, imigrantēm sniedzot padomus, informāciju un atbalstu;

22. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu sieviešu imigranšu un meiteņu imigranšu tiesības un cīnītos ar diskrimināciju, kurai viņas ir pakļautas savā izcelsmes kopienā, noraidot visus kultūras un reliģijas relatīvisma veidus, kas varētu pārkāpt sieviešu pamattiesības;

23. aicina dalībvalstis pieņemt un īstenot specifiskus juridiskus noteikumus par sieviešu dzimumorgānu apgraizīšanu vai pieņemt atbilstīgus tiesību aktus un ierosināt lietu pret katru personu, kas piedalās dzimumorgānu apgraizīšanā, kā arī ieviest obligātu reģistrāciju, ko veic veselības aprūpes darbinieki, par visiem sieviešu dzimumorgānu apgraizīšanas gadījumiem, reģistrējot gan notikušos gadījumus, gan tādus, kad ir aizdomas, ka sieviešu dzimumorgānu apgraizīšana varētu notikt;

**Otrdiena, 2006. gada 24. oktobris**

24. aicina dalībvalstis atklāti nosodīt ar tradīcijām pamatotu vardarbību pret sievietēm, nosodīt ģimenes pamudinātus sieviešu imigrantu un meiteņu imigrantu cilvēktiesību pārkāpumus un pārbaudīt, kuri tiesību akti ir piemērojami attiecībā uz ģimenes locekļu atbildību, jo īpaši tā sauktajos goda aizstāvēšanas noziegumu gadījumos;

25. aicina Komisiju, dalībvalstis un imigrantu izcelsmes valstis sniegt iedzīvotājiem sistemātisku un uzticamu informāciju par ES imigrācijas politiku un uzdevumiem, imigrantu un imigrantu iespējām un pienākumiem mītnes zemēs, lai novērstu nelegālās imigrācijas negatīvo ietekmi un imigrantu sociālo atstumtību un ekonomisko un seksuālo izmantošanu mītnes zemēs;

26. aicina Komisiju ierosinātajā regulā par Kopienas statistiku imigrācijas un starptautiskās aizsardzības jomā iekļaut ticamus indikatorus un salīdzinošus datus par imigrantēm, lai sniegtu noteiktu priekšstatu par viņu situāciju un problēmām;

27. aicina Komisiju veikt kvalitatīvu un kvantitatīvu novērtēšanu tiem harmonizētajiem politikas virzieniem un pasākumiem, kas īstenoti imigrantu stāvokļa uzlabošanai, izmantojot esošos finanšu instrumentus un programmas (Eiropas Sociālo fondu, Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Bēgļu fondu, *EQUAL* iniciatīvu, "Daphne" programmu, lai cīnītos pret vardarbību pret bērniem, jauniešiem un sievietēm, Eiropas Savienības programmas izglītības, nodarbinātības, sociālās atstumtības un diskriminācijas apkarošanas jomā);

28. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu saskaņā ar kopējo pamatprogrammu trešās valsts piederīgo integrācijai ES noteikt pamatnostādnes attiecībā uz integrācijas politiku, kura dalībvalstīm ir jāievēro, un atzīmē, ka tā skaidri konkretizē, ka, veicot darbības, ir jāņem vērā īpaši faktori saistībā ar dzimumu un sieviešu, jauniešu un imigrantu bērnu situāciju;

29. aicina Komisiju ievākt ar dzimumu atšķirībām saistītus datus par imigrāciju ES un šo datu analīzi uzticēt Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtam, lai labāk norādītu imigrantu īpašās vajadzības un problēmas, kā arī visatbilstīgākās metodes viņu integrēšanai mītnes zemes sabiedrībā;

30. atzinīgi vērtē faktu, ka viens no svarīgākajiem Eiropas Integrācijas fonda īpašajiem mērķiem ir dalībvalstu pakalpojumus sniedzošajām iestādēm noteikt par pienākumu uzlabot veidu, kā tās apmierina dažādu trešo valstu pilsoņu grupu, tostarp sieviešu un bērnu, vajadzības; šajā darbības struktūrā pieprasa sniegt bezmaksas konsultatīvos pakalpojumus imigrantēm par sieviešu tiesību, veselības, seksuālo un reproduktīvo tiesību, kā arī nodarbinātības tematiem un citiem saistītiem jautājumiem;

31. atzinīgi vērtē atsauci uz iepriekš minēto Eiropas Savienības Padomes pieņemtos kopējos integrācijas pamatprincipus, kas ir konsekventu ieteikumu kopums, kuram ir jāveido ES integrācijas politika, un aicina Somijas prezidentūru izvirzīt savā darba kārtībā šos principus par prioritāti;

32. atzinīgi vērtē lēmumu noteikt 2007. gadu par Eiropas vienlīdzīgu iespēju visiem gadu un noteikt 2008. gadu par Kultūru savstarpējā dialoga gadu, to izmantos, lai vairotu izpratni par sieviešu diskrimināciju un sabiedrībai sniegtu plašāku informāciju par imigrantu statusu un lomu, kultūru un cerībām mītnes valstī; atzīmē, ka ir jāpastāv divpusējam informācijas apmaiņas veicināšanas procesam un imigrantēm ir jāpiedalās Eiropas sociālajos pasākumos;

33. nosoda piespiedu laulības un aicina dalībvalstis ieviest tiesību aktus, lai uzsāktu kriminālvajāšanu pret jebkuru pilsoni, kurš slēdz šādu darījumu vai palīdz to organizēt, ieskaitot gadījumus, kad piespiedu laulības slēdz ārpus Eiropas Savienības teritorijas;

34. mudina Padomi un Komisiju Eiropas kopējā imigrācijas un patvēruma politikā kā vienu no iemesliem, lai saņemtu patvērumu, iekļaut risku būt pakļautai sieviešu dzimumorgānu apgraizīšanai saskaņā ar ANO augstā komisāra bēgļu lietās *(UNHCR)* izstrādātajām starptautiskajām vadlīnijām, kurās apstiprināts, ka starptautisko bēgļu definīcijā tiek ietvertas arī ar dzimumu saistītas tiesības;

35. mudina dalībvalstis, kas vēl to nav izdarījušas, saskaņā ar to krimināLkodeksu noteikt efektīvus un preventīvus soda mērus par visiem vardarbības veidiem pret sievietēm un bērniem, jo īpaši par piespiedu laulībām, poligāmiju, tā sauktajiem goda aizstāvēšanas noziegumiem un sieviešu dzimumorgānu apgraizīšanu, kā arī palielināt policijas un tiesu iestāžu informētību šajos jautājumos;

36. ar bažām atzīmē, ka dalībvalstīs par likumīgām tikušas atzītas poligāmas laulības, lai arī poligāmija ir aizliegta; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka poligāmija joprojām tiek atzīta par nelikumīgu; mudina Komisiju apsvērt iespēju pašreizējā priekšlikumā par noteikumu izstrādi attiecībā uz piemērojamajiem likumiem laulību lietās iekļaut poligāmo laulību aizliegumu;

37. aicina dalībvalstis ieviest politiku, kas nodrošinātu visu cilvēku vienlīdzību, piemēram, kā tā noteikta 1951. gada Konvencijā par bēgļu statusu, lai dalībvalstu veiktie pasākumi pret nelegālu migrāciju būtu pilnībā savienojami ar nediskriminācijas principiem;

38. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

---

**P6_TA(2006)0438**

## Kopienas līdzekļu atgūšana

### Eiropas Parlamenta rezolūcija par Kopienas līdzekļu atgūšanu (2005/2163(INI))

*Eiropas Parlaments,*

— ņemot vērā Komisijas Balto grāmatu par administratīvo reformu (COM(2000)0200) un īpaši tās daļu par rīcību 1996. gadā nepareizi saņemtu līdzekļu efektīvākai pārvaldībai,

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu par to Kopienas prasījumu piedziņas uzlabošanu, kuri radušies Kopienas izdevumu tiešas vai dalītas pārvaldības rezultātā (COM(2002)0671),

— ņemot vērā Komisijas ziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par savstarpējās palīdzības noteikumu izmantošanu prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktām nodevām, maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem (COM(2006)0043),

— ņemot vērā 2003. gada 8. aprīļa rezolūciju par budžeta izpildes apstiprināšanu 2001. gadam [1], it īpaši tās 39.—43. punktu,

— ņemot vērā 2004. gada 29. janvāra rezolūciju par budžeta izpildes uzraudzību 2001. finanšu gadā [2], it īpaši tās 7.—9. punktu,

— ņemot vērā 2004. gada 21. aprīļa rezolūciju par budžeta izpildes apstiprināšanu 2002. finanšu gadā [3], it īpaši tās 7. punktu,

— ņemot vērā 2005. gada 12. aprīļa rezolūciju par budžeta izpildes apstiprināšanu 2003. finanšu gadā [4], it īpaši tās 83.—85. punktu,

---

[1] OV C 64 E, 12.3.2004., 199. lpp.
[2] OV C 96 E, 21.4.2004., 112. lpp.
[3] OV C 104 E, 30.4.2004., 640. lpp.
[4] OV C 33 E, 9.2.2006., 169. lpp.